

DEČJE VESTI

2026 • PRVO TROMESEČJE • JUŽNA PACIFIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

Naslovna strana: Vilikesa and his sister had exciting news to tell their parents. But what would Mum and Dad say? Story, page 16.

VALIS I FUTUNA | NOVA KALEDONIJA

- 4 Sjaj Božje svetlosti | 3. januar
- 6 Veselo srce | 10. januar
- 8 Dodir ljubaznosti | 17. januar

VANUATU

- 10 Ovde nema neuspeha | 24. januar
- 12 Ja ću ići | 31. januar
- 14 Samo četiri batata | 7. februar

FIDŽI

- 16 Naročita odluka | 14. februar
- 18 Gde vera dobija noge | 21. februar
- 20 Novi početak | 28. februar

PAPUA NOVA GVINEJA

- 22 Spasen sa ulice | 7. mart
- 24 Čovek sa jednom nogom | 14. mart

SOLOMONSKA OSTRVA

- 26 Odbegli | 21. mart

AUSTRALIJA

- 13 28 Orlando i veliko spasavanje | 28. mart
- 30 Budući projekti Trinaeste subote
- 31 Aktivnosti za decu
- 35 Resursi za vođe
- 36 Karta

©2026 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Dragi vođo Subotne škole,

Endru Mekčesni
Urednik

Ovog tromesečja predstavljamo Južnu pacifičku diviziju, koja nadgleda delovanje Hrišćanske adventističke crkve u 19 zemalja i teritorija: Američka Samoa, Australija, Kukova Ostrva, Fidži, Francuska Polinezija, Kiribati, Nauru, Nova Kaledonija, Novi Zeland, Niue, Papua Nova Gvineja, Pitkern, Samoa, Solomonska Ostrva, Tokelau, Tonga, Tuvalu, Vanuatu, Valis i Futuna.

Na tom području živi 45,5 miliona ljudi, među kojima je 824.647 adventista. To je odnos od jednog adventiste na svakih 55 stanovnika.

Deo posebnog dara, prikupljenog poslednje subote ovog tromesečja, biće upotrebljen kao podrška za četiri projekta na Valisu i Futuni, Papui Novoj Gvineji, Solomonskim Ostrvima i Vanuatu. Ti projekti za dar Trinaeste subote navedeni su u priloženom okviru.

POSEBNE PRILIKE

Ako želite da vaše odeljenje Subotne škole oživi ovog tromesečja, nudimo vam fotografije, video-snimke i druge materijale

Mogućnosti

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja, poznati i kao Tromesečni misijski dar, podržaće četiri projekta u Južnoj pacifičkoj diviziji:

- Centar uticaja na ostrvu Valis
- Adventističku školu za službu Omaura u Kainantu na Papua Novoj Gvineji
- Projekat za zdravlje dece na Solomonskim Ostrvima
- Projekat za zdravlje dece na Vanuatu.

koji prate svako iskustvo. Više informacija nalazi se u priloženom okviru uz svako iskustvo.

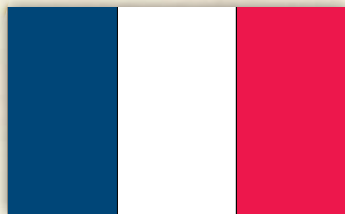
Takođe možete preuzeti PDF sa činjenicama i aktivnostima iz Južne pacifičke divizije na: bit.ly/spd-2026. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. Preuzmite PDF verziju Vesti za decu sa: bit.ly/childrensmision, a Vesti za odrasle sa: bit.ly/adultmision. Video-materijale možete pronaći na: bit.ly/missionspotlight.

Imajte na umu da ne morate da čitate iskustva tačno onako kako su napisana. Ove Vesti za decu namenjene su širokom uzrastu od 6 do 12 godina, pa slobodno prilagodite jezik i sadržaj nivou koji odgovara uzrastu u vašoj Subotnoj školi.

Hvala vam što podstičete decu da imaju misijski duh!

Hélène offers Christian books in French from her sewing shop. Read how her hobby became a mission on page 8.

VALIS I FUTUNA | 3. januar

Gospođa Valao

Sjaj Božje svetlosti

Gospođa Valao je brižna majka četvero dece i ponosna baka četvero unučadi. Njeno srce je puno ljubavi za decu. Ona je provela 39 godina poučavajući u hrišćanskim školama – počela je da predaje kada je imala samo 16 godina!

Gospođa Valao živi u zemlji Valis i Futuna, na ostrvu Valis, na malenom ostrvu u Tihom okeanu čija teritorija se vodi kao deo Francuske.

Na ovom ostrvu postoji kralj koji pomaže u vođenju naroda. Ostrvo takođe poštuje zakone Francuske. To znači da narod sluša i kralja i francuske vođe. Svi zajedno rade na tome da ostrvo ostane mirno, ali obično kralj donosi poslednju odluku.

Pre više od 180 godina, hrišćanski misionari su stigli na Valis. Tadašnjem kralju, kralju Vaimu, dopalo se ono što su učili i bio je jedan od prvih koji se krstio! Čak je rekao da samo hrišćani mogu da ostanu na ostrvu. Mnogo godina kasnije, novi kralj, po imenu kralj Tomasi, želeo je da ljudi sa ostrva nauče više iz Biblije. Zato je pozvao različite crkve da dođu i predstave ono u šta veruju. To je bio veliki trenutak za ostrvo!

U vreme kralja Tomasija, gospođa Valao je bila direktorka hrišćanske škole i vodila je biblijsku grupu za učitelje. Volela je da pročitava Božju reč i pomaže drugima da bolje upoznaju Isusa.

A onda se dogodilo nešto tužno na ostrvu. Ljudi su počeli da se raspravljaju oko toga ko je zaista glavni. Kralj? Ili francuske vođe? Čak je i biblijska grupa počela da se svađa oko toga ko je u pravu, i mnogi učitelji su prestali da dolaze. Ubrzo se grupa potpuno ugasila.

Zatim je, 2007. godine, kralj Tomasi umro. Te iste godine dogodilo se nešto uzbudljivo – jedan adventistički pastor došao je u posetu ostrvu. To je bila njegova prva poseta. Gospođa Valao i njena porodica su bili srećni što su mogli da ga upoznaju. Sređno su ga dočekali.

Na ostrvu su posetioci koji bi dolazili da govore o Bogu morali prvo da posete kralja. Ali kralja više nije bilo! Zato je gospođa Valao odvela pastora kod kraljevog pomoćnika.

Kraljev pomoćnik im je rekao: „Vratite se kad izaberemo novog kralja.“

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci gde se nalazi Valis na karti.
- Razgovarajte sa decom o tome da Bog želi da bude prvi u našim životima, a da druge stvari mogu postati „idoli“ kada im posvećujemo više vremena nego Bogu. U 2. Mojsijevoj 20,3,5 piše: „Nemoj imati drugih bogova ispred mene... Ne klanjaj im se niti im služi, jer ja sam Gospod, tvoj Bog, ljubomorni Bog.“
- Preuzmite fotografije koje idu uz ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite kratke činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifičku diviziju: bit.ly/spd-2026.

Ali drugi mudri vođa je rekao: „Zašto bi pastor odlazio i vraćao se kasnije? Setite se, kralj je rekao da su svi dobrodošli da govore o svojoj veri u Boga.“ Tako je pastoru bilo dopušteno da ostane.

Pastor se odmah dao na posao! Počeo je da održava biblijske sastanke, a gospođa Valao je pozvala mnoge svoje prijatelje učitelje da dođu. Iako nije bila adventistkinja, bila je radoznala i uzbuđena što svi mogu da saznaju više iz Biblije.

Na sastancima je gospođa Valao naučila zadivljujuće stvari! Naučila je da je smrt kao san, da Isus ponovo dolazi i da je sedmi dan u sedmici – subota!

A onda se dogodilo nešto iznenađujuće. Jednog dana, kraljev sin je prolazio pored kuće gospođe Valao i video nešto čudno – statua koja je ranije bila unutra, sada se nalazila napolju, u dvorištu!

„Zašto si pomerila svoju posebnu statu?“ pitao je.

Gospođa Valao se nasmejala i rekla: „Izbacujem je jer volim Isusa. Biblija kaže da ne treba da obožavamo idole. Ne želim da rastužim Isusa.“

Želela je da njen dom sledi Božja pravila, što je značilo da se odrekne svega što nije po Božjoj volji.

Gospođa Valao je bila srećna što je pro našla crkvu koja, kao što je pastor govorio, „sledi Bibliju, celu Bibliju i ništa osim Biblije“. Odlučila je da se krsti i potpuno preda svoje srce Isusu.

Neki ljudi – prijatelji, pa čak i članovi porodice – nisu razumeli njen izbor, što joj je stvaralo poteškoće. Ali gospođa Valao nije

prestala da ih voli. Nastavila je da govori o Isusu svima koje je sretala.

Danas gospođa Valao i dalje sija Božjom svetlošću na ostrvu Valis. Njena deca su takođe prihvatila Isusa, a ona nastavlja da se moli da i mnogi drugi ljudi na ostrvu Valis dođu da Ga upoznaju. 🌍

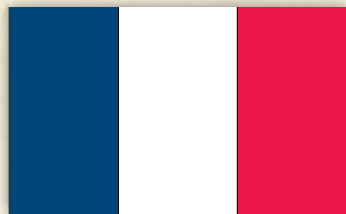
Napisala Sapolina Valao

Tvoj dar Trinaeste subote, poznat i kao Tro-mesečni misijski projekat, imaće veliki uticaj na živote ljudi poput gospođe Valao. On će pomoći u izgradnji centra uticaja na Valisu, koji će omogućiti adventistima da steknu prijatelje među ljudima u misijskom području Nove Kaledonije.

MISIONSKI ZAPIS

Prvi adventistički misionari koji su radili u Novoj Kaledoniji bili su kapetan G. F. Džons i njegova supruga, koji su otplovili iz Sidneja, iz Australije, u Numeu, na Novoj Kaledoniji, 1925. godine. Prvi adventistički vernik u Novoj Kaledoniji bila je gospođa Ada Pejras. Osnivanje Misije Nove Kaledonije zbilo se davne 1925. godine, a svoj današnji organizacioni oblik dobila je 1954. godine zaslugom francuskog evanđeliste Pola Nuana.

VALIS I FUTUNA | 10. januar

Gospođa Terebo

Veselo srce

Gospođa Terebo se vraćala s posla kad je začula nešto prelepo. Bila je to muzika – ljudi su u njenom naselju preko zvučnika pevali himne. Dok je slušala, pesma o poverenju u Isusa dotakla je njeno srce.

Želela je da sazna odakle muzika dolazi, ko peva i zašto su se okupili, ali je jako žurila jer je morala da stigne na drugi posao.

Gospođa Terebo bila je zaposlena majka dvoje dece. Nekada je radila kao kasirka, a sada je bila menadžer u prodavnici nameštaja. Svakog dana prolazila je pored istih zvučnika i svakog dana začula bi pevanje i propovedanje iz Biblije. Ipak, nikada nije mogla duže da ostane i da sluša.

Jednog dana je gospođa Terebo saznala odakle dolaze pesme i propovedi – sa posebnog biblijskog sastanka. Njena komšinića Meke želela je da im se i ona pridruži, ali je gospođa Terebo ljubazno rekla: „Ne, hvala. Previše sam zauzeta.“ Kasnije ju je pozvala i druga komšinića, Fiafia. Opet je gospođa Terebo odmahivala glavom i odgovorila: „Nemam vremena.“

Međutim, gospođa Terebo je bila radoznala da vidi šta se dešava na tim sastancima. Zato je odlučila da ode vikendom, kad je imala malo više slobodnog vremena.

Kada je stigla, propovednik i njegova porodica dočekali su je sa toplim osmesima. Svi su bili veoma ljubazni. Osećala se kao kod kuće.

Na sastancima je gospođa Terebo počela bolje da razumeva Bibliju. Oduševilo ju je saznanje da Bog nije daleko – da želi da bude blizu nje kroz svakodnevno bogoslužje i da joj bude najbolji prijatelj.

Posle šest meseci učenja i rasta u veri, gospođa Terebo donela je veliku odluku. Odlučila je da se krsti! Bila je jedna od prvih pet osoba na Valisu koje su se pridružile Adventističkoj crkvi.

Bila je presrećna. Ali njen put nije uvek bio lak.

Neki članovi porodice nisu je razumeli i zvali su je pogrdnim imenima. Ali ona je ostala ljubazna i trudila se da im objasni ono što je naučila iz Biblije.

Zatim se dogodilo nešto još teže. Gospođa Terebo je doživela moždani udar i morala je da napusti svoje ostrvo kako bi potražila medicinsku pomoć u Novoj Kaledoniji, a kasnije i u Australiji. Bio je to zastrašujući period, ali je ona i tada nastavila da veruje Bogu. Nastavila je da čita Bibliju i da se moli.

Gospođa Terebo nikada nije odustala od svoje vere. Sedamnaest godina kasnije, Bog je i dalje njen najbolji prijatelj i ona se raduje danu kada će Isus ponovo doći.

Gospođa Terebo je takođe uzbuđena zbog nečeg posebnog: blizu njenog doma izgrađiće se novi centar uticaja! Ona se nada da će on pomoći da mnogo ljudi na Valisu upoznaju Boga – baš kao što se to dogodilo njoj. 🌐

Hvala vam što pomažete da se to ostvari kroz vaš dar Trinaeste subote!

Napisala Luiza Terebo

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Valis.
- Pozovite decu da kažu koja im je omiljena himna ili pesma hvale. Podsetite ih da je pevanje način da se obožava Bog i da može da ohrabri ljude oko nas. Biblija kaže u Efescima 5,19: „Razgovarajte među sobom psalmima, hvalospjevima Bogu i duhovnim pesmama. Pevajte i pesmom hvalite Gospoda u svojim srcima.“ (ERV)
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite kratke činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifičku diviziju: bit.ly/spd-2026.

Vaš dar Trinaste subote, poznat i kao Tro-mesečni misijski projekat, imaće veliki uticaj na živote ljudi poput gospođe Terebo. Pomoći će u izgradnji centra uticaja na Valisu, koji će pomoći adventistima da steknu prijatelje među ljudima na području Misije Nove Kaledonije.

ČUDESNA ZEMLJA

Novokaledonski gavran je poznat po svojoj inteligenciji i sposobnosti da se koristi alatima. On grančicama bocka larve u pukotini dok larva ne zagriže grančicu, a onda je zajedno sa larvom izvuče napolje.

NOVA KALÉDONIJA | 17. januar

Gospođa Luvan

Dodir ljubaznosti

Gospođa Luvan je imala veliki san. Želela je da otvori krojački salon, i jednog dana njen san se napokon ostvario! Mislija je da će joj salon doneti novac i uspeh, ali desilo se nešto još bolje. Pronašla je Isusa.

Gospođa Luvan i njen suprug poreklom su iz Vijetnama. Žive sa svojom ćerkom na prelepom ostrvu Nova Kaledonija u Južnom Pacifiku. To ostrvo pripada Francuskoj.

Dok je čuvala svoju ćerku, gospođa Luvan je često šila. Naučila je da šije kao tinejdžerka u Vijetnamu, i znala je da sa svojim posebnim talentima može da pretvori svoj zanat u posao koji donosi novac. Ali za to je bilo potrebno više od veštine. Trebalo je mnogo rada i učenja francuskog jezika, koji se tamo govori. Gospođa Luvan je takođe verovala da njen uspeh zavisi od molitve pred statuom koju je imala u svom domu.

Jednog dana dogodilo se nešto posebno. Jedna mušterija po imenu gospođica Edvige ušla je u salon gospođe Luvan i promenila njen život. Gospođica Edvige je bila ljubazna, starija žena koja je išla u obližnju Adventističku crkvu i volela da razgovara sa ljudima o Isusu.

Gospođica Edvige je pitala: „Imate li možda Bibliju?“ Gospođa Luvan je nije imala, pa joj je gospođica Edvige poklonila jednu.

Ove dve žene su volele da se viđaju. Gospođica Edvige je postala jedna od omiljenih mušterija gospođe Luvan. Često joj je donosila i poklone, poput limuna ili grejpfruta. Gospođa Luvan je bila veoma dirnuta ljubaznošću gospođice Edvige! Uvek je poklone nosila kući i stavljala ih ispred svoje statue kao znak zahvalnosti.

Gospođica Edvige joj je jednom prilikom sa puno pažnje objasnila da je statua u stvari idol i da Biblija kaže da treba da obožava samo Isusa. Gospođa Luvan nije znala ništa o Isusu. Sve što joj je gospođica Edvige pričala iz Biblije bilo je novo za nju.

Gospođa Luvan je bila radoznala. Svidela joj se ljubaznost gospođice Edvige i želela je da nauči više o Isusu. Jedne večeri, ona i njena ćerka pošle su sa gospođicom Edvige u Adventističku crkvu. Gospođica Edvige je zamolila vernike crkve da se mole za gospođu Luvan i njenu ćerku. Zbog toga se gospođa Luvan osećala voljeno i prihvaćeno.

Nakon toga, gospođa Luvan je nastavila da ide u crkvu. Pridružila se biblijskoj grupi i počela da ide na njihove sastanke. Što je više učila, to je više želela da upozna Isusa i Njegovu ljubav.

Uskoro je gospođa Luvan predala svoje srce Isusu. Bila je toliko srećna da je odlučila da se krsti! Pre nego što se krstila, uklonila je veliku statuu iz svog doma. Želela je da obožava Isusa i samo Isusa.

Sada je gospođa Luvan imala novi san. Želela je da otvori krojački salon u kome bi mogla da deli saznanja o Isusu sa drugima. Molila se i čekala. Posle nekoliko meseci, otvoren je prostor u centru grada, gde su većina prodavaca bili Vijetnamci poput nje. Gospođa Luvan je znala da je Bog uslišio njenu molitvu.

Ovaj novi salon bio je drugačiji od prvog. Unutra je gospođa Luvan postavila besplatne knjige o Isusu i traktate sa stihovima iz Biblije na francuskom i vijetnamskom jeziku. Svako ko bi ušao mogao je da ih ponese kući!

Gospođa Luvan veruje da joj je Bog dao ovaj salon ne da bi se obogatila, već da bi se obogatila u veri i pomogla drugima da pronađu Isusa. Na ostrvu živi mnogo Vijetnamaca, i gospođa Luvan želi da svako od njih upozna njenog prijatelja Isusa.

Kad je neko pita šta joj je najveća želja, ona kaže: „Želim da postanem misionarka među vijetnamskim narodom u Novoj Kaledoniji.“

Gospođa Luvan voli jedan stih iz Biblije koji je podseća na njeno iskustvo. On se

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite daci na karti gde se nalazi Nova Kaledonija.
- Recite deci da u Novoj Kaledoniji živi oko 2.500 Vijetnamaca, što je manje od 1% stanovništva.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifičku diviziju: bit.ly/spd-2026.

nalazi u Jeremiji 1,5: „Pre nego što sam te oblikovao u utrobi tvoje majke, poznavao sam te. Pre nego što si iz njene utrobe izašao, posvetio sam te i postavio sam te za proroka narodima.“

Uskoro će u Novoj Kaledoniji otpočeti Veliki misijski projekat pod nazivom „Hristos za jug“. Gospođa Luvan se raduje što će biti deo projekta i pomoći većem broju ljudi da upoznaju Boga. 🌍

Napisala Elen Luvan

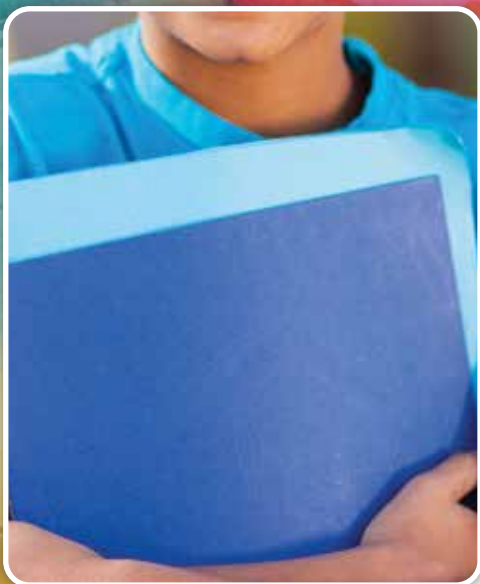
Vaš dar Trinaeste subote, poznat i kao Tromesečni misijski projekat, imaće velikog uticaja na živote ljudi u Novoj Kaledoniji. Pomoći će u izgradnji centra uticaja na Valisu, koji će pomoći adventistima da steknu prijatelje među ljudima na području Misije Nove Kaledonije.

ČUDESNA ZEMLJA

Na Novoj Kaledoniji je veoma popularno rezbarenje drveta koje često odražava simbole plemenskog društva u totemima, maskama i fleš fajerima (fleche faïtière), rezbarenim ukrasima postavljenim na krovovima njihovih tradicionalnih kuća.

BigStockPhoto.com

VANUATU | 24. januar

Gospodin Jozef

Ovde nema neuspaha

Zovem se gospodin Jozef i dolazim sa malog ostrva Maskeline, pored obala Vanuatua. Vanuatu je mala ostrvska zemlja u Južnom Pacifiku. Odrastao sam okružen blistavim plavim morem i visokim zelenim drvećem.

Išao sam u školu kao i druga deca, ali mi se nije dopadala. Nisam bio dobar učenik. Dobijao sam najgore ocene u razredu. Moj otac je znao da mi škola ne ide, ali je imao jednostavan san za mene. Rekao je: „Samo završi šesti razred. Nauči da čitaš i pišeš svoje ime. To je dovoljno.“

Nikada neću zaboraviti jedan dan u šestom razredu. Radili smo kontrolni. Učiteljica je pogledala moj papir i uzdahnula: „Jozef, ti se nikad nećeš promeniti“, rekla je. „Rasipaš novac svojih roditelja. Nemaš nikakve šanse da uspeš u životu.“ Zatim je bacila moje knjige kroz prozor i rekla mojim školskim drugovima da mi se smeju. Morao sam da istrčim napolje i da pokupim knjige dok su me svi gledali.

Taj trenutak je nešto prelomio u meni. Osećao sam se bezvredno. Ali duboko u sebi, nešto mi je govorilo da ne odustanem.

Kasnije te godine, jedan drug iz razreda se našalio: „Jozef, kada padneš na ispitima i ostaneš na ostrvu, ja ću te zaposliti da loviš ribu za mene.“ Osmehnuo sam se, ali sam znao da ne želim takav život. Želeo sam nešto više.

Jednog dana, moj stariji brat, koji je postao adventista sedmog dana, dao mi je na papiru ispisan stih iz Biblije i rekao mi da probam da ga naučim napamet: „Sećaj se dana subotnog da ga svetkuješ“ (2. Mojsijeva 20,8). Taj stih je nešto promenio u meni.

Kada sam imao 13 godina, posetio nas je adventistički pastor i održavao sastanke na našem ostrvu. Otišao sam da slušam a njegove reči su duboko dotakle moje srce. Odlučio sam da se krstim. Pre krštenja, pastor se pomolio: „Gospode, molim Te, upotrebio ovu mladu osobu u Tvojjoj službi.“

Nakon što nam je otac umro, život mi je postao teži. Ali moja crkvena porodica mi je pomogla. I ja sam počeo da im pomažem u malim stvarima, kao što je okopavanje crkvene bašte i zvonjenjem na crkvenom zvonu. Kasnije sam postao crkveni vođa.

Godine 2001. sam se preselio na drugi deo Vanuatua. Pridružio sam se Adventističkoj crkvi i postao član hora. Svojom muzikom sam delio svoju veru. Nisam bio dobar u govoru pred ljudima, ali dok sam pevao, osećao sam kao da pričam drugima o Isusu.

Jednog dana sam se vratio na svoje ostrvo. Pastor me je pozvao da mu pomognem na biblijskim sastancima. Svake večeri sam pevao himne. Jednog popodneva, pastor me je zamolio da posetim grob Normana Vileasa, misionara koji je prvi doneo adventističku poruku na naše ostrvo.

Stojeći pored groba, pomolio sam se: „Bože, i ja želim da budem misionar.“ Nisam tačno znao šta znači biti misionar, ali sam želeo da približim Isusa ljudima.

Kasnije sam počeo da sanjam novi san. Saznao sam da Bog želi da odem na Tores, grupu ostrva na kojima nije bilo adventista. Nisam imao novca i nisam poznavao nikoga tamo, ali sam se molio: „Bože, ako želiš da odem, molim Te, pokaži mi put.“

Bog je uslišio moju molitvu! Proveo sam sedam godina na Toresu, stičući nove prijatelje i osnivajući nove crkve.

Godinama kasnije, na jednom koncertu, video sam svoju staru učiteljicu – onu koja mi je bacila knjige kroz prozor. Prišla mi je sa suzama u očima, dala mi lubenicu i rekla: „Žao mi je zbog onoga što sam ti rekla.“ I ona je postala adventistkinja sedmog dana!

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Vanuatu.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom kratke činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifičku diviziju: bit.ly/spd-2026.

Danas sam i dalje crkveni vođa. Nastavljam da delim Božju ljubav i osnivam nove crkve. Možda sam u školi doživeo neuspeh, ali Bog je imao plan za mene.

Bog nam kaže u Bibliji: „Jer ja znam šta nameravam s vama, govori Gospod, nameravam da vam dam mir, a ne nevolju, da vam dam budućnost i nadu.“ (Jeremija 29,11).

To obećanje je za mene. A isto tako i za tebe! 🌍

*Napisala Maiki Tuimi,
po iskustvu Džona Jozefa*

Vaš dar Trinaeste subote ovog tromesečja podupreće projekte za zdravlje dece na Solomonskim Ostrvima i na Vanuatu, gde gospodin Jozef živi. Hvala vam na vernoj podršci.

MISIONSKI ZAPIS

Prvi adventistički misionari koji su radili na Vanuatu (tada poznatom pod imenom Novi Hebridi) bili su K. H. Parker i njegova supruga, koji su stigli iz Viktorija-Tasmanijske oblasti 1912. godine.

U početku su se Parkerovi naselili u glavnom gradu, Port-Viliju, ali su bili zamoljeni da se presele u siromašnije područje. Naselili su se na ostrvu Ačin, koje je tada bilo poznato po kanibalima. Oni su bili prvi misionari na tom ostrvu.

VANUATU | 31. januar

Ja ću ići

Gospodin Veah

Zovem se gospodin Veah. Odrastao sam na malom ostrvu zvanom Pama u zemlji Vanuatu. Vanuatu se sastoji od mnoštva prelepih ostrva u Južnom Pacifiku. More se presijava u svim nijansama plave boje, a šarene ribe plivaju među koralnim grebenima. Zvuči predivno, zar ne? Ali život na našem ostrvu nije bio lak.

Moj otac je često bio bolestan, pa mi je majka vredno radila da bi brinula o našoj porodici. Otvarala je kokosove orahe kako bi sakupila što više slatkog, belog kokosa. Takođe je sadila biljke poput taroa i kaseve. Zatim bi sve što je rodilo nosila u školu i rekla direktoru: „Molim vas, uzmite ovo kao isplatu za školarinu moje dece.“ Ponekad je kasnila sa plaćanjem i po dve godine, ali nikada nije odustajala.

Veoma sam joj zahvalan. Majka je dala sve što je imala kako bismo mi mogli da se obrazujemo.

U školi sam voleo da čitam. Jednog dana, moj brat je doneo kući knjigu adventističkog autora po imenu Elen Vajt. Zvala se *Čeznja vekova* i govorila je o životu Isusa Hrista.

Kad sam pročitao knjigu, želeo sam još više da naučim o Isusu.

Kasnije sam se zbog škole preselio u drugi grad i tada sam živio sa jednom drugom porodicom. Tu sam počeo da pravim loše izbore. Ali čak i kada sam činio loša dela, i dalje sam mislio o odlasku u crkvu.

Jednom prilikom sam u petak uveče sa prijateljima radio neke stvari zbog kojih sam znao da će Bog biti žalostan. U subotu ujutru sam se strašno loše osećao zbog toga što sam uradio i pozeleo sam ponovo da idem u crkvu. Otišao sam pod tuš, obukao se i otišao u lokalnu Adventističku crkvu. Sedeo sam u tišini, a i cela prostorija odisala je mirom. Bio sam srećan što sam došao.

Prijatelj iz crkve me je upitao: „Provodiš li vreme sa Isusom?“ To jednostavno pitanje dovelo je do dugog razgovora – trajao je sve do 10 sati te večeri! Prijatelj me je pozvao na biblijske sastanke, i ja sam otišao na svaki od njih. Predao sam svoj život Isusu i krstio se. Bio sam presrećan!

Posle toga smo moj brat i ja počeli da se molimo za našu majku. Želeli smo da i ona upozna Isusa. Moj brat ju je pozvao da ide

sa nama na crkvene sastanke. Mama je pristala i uživala je. Čak se pridružila i bratovljevoj biblijskoj grupi.

Mama nije znala da čita, ali je pažljivo slušala biblijske izveštaje. Naučila je da je Bog voli i da brine o svom narodu. Svakog dana smo sa njom učili iz Biblije i trudili se da joj sve objasnimo kako bi mogla da razume.

Jednog dana, mama je rekla nešto neverovatno: „Želim da se krstim.“

Da li sam dobro čuo? Bio sam toliko iznenađen da sam zamolio suprugu da pita moju majku: „Da li si sigurna?“ Mama je rekla: „Da.“

Svi smo zaplakali od sreće.

Pozvali smo pastora, i on je isplanirao posebno krštenje za mamu. Tog subotnog jutra naša cela porodica došla je u crkvu da prisustvuje njenom krštenju. Mama je predala svoj život Bogu, i to je bio jedan od najsrećnijih dana u našem životu.

Nedugo zatim zdravlje naše mame počelo je da se pogoršava. Imala je visok pritisak i počela je da zaboravlja. Sada živi sa nama i mi se brinemo o njoj.

Mama i dalje voli da peva i moli se. Sluša iz Biblije i zna da je Bog voli. Naučila nas je nešto važno – ono šta govorimo je bitno, ali ono što činimo je još važnije. Majčin trud i tiha snaga bili su za nas kao propoved.

Trudimo se da sada živimo kao što je mama živela – pokazujući ljubav kroz svoja dela. Jer dela zaista govore glasnije od reči. 🌍

*Napisala Maiki Tuimi,
na osnovu iskustva Morisa Veaha*

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Vanuatu.
- Podstaknite decu da zamole roditelje da im čitaju iz skraćene verzije Čeznje vekova. Mogu takođe da preuzmu i audio verziju knjige.
- Recite deci da su kasava i taro koreni sa orašastim ukusom i skrobnom teksturom koji rastu u toplim, tropskim područjima poput Vanuatua.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifičku diviziju: bit.ly/spd-2026.

Deo darova Trinaeste subote u prvom tromesečju 2013. godine pomogao je da se na ostrvima Južnog Pacifika obezbede knjige Elen Vajt. Hvala vam što planirate velikuдушni dar Trinaeste subote ovog tromesečja, koji će pomoći u podršci projektima za zdravlje dece na Solomonskim Ostrvima i u Vanuatu.

ČUDESNA ZEMLJA

Vanuatu je arhipelag sastavljen od 83 ostrva. Samo 14 od 83 ostrva u grupi Vanuatu ima površinu veću od 100 kvadratnih kilometara.

VANUATU | 7. februar

Samo četiri batata

Stejsi

Zovem se Stejsi. Dolazim iz Vanuata, zemlje koja se sastoji od mnogih ostrva u Južnom Pacifiku. Kad sam bila mala, živela sam u Beverli Hilsu – ne onom poznatom u Sjedinjenim Državama, već u malom naselju u mojoj zemlji. Odrasla sam okružena porodicom, prijateljima i vernicima crkve.

Sada pohađam dvanaesti razred u srednjoj adventističkoj školi Epauto. Škola nije uvek laka, ali naučila sam da verujem Bogu.

Moja porodica i ja smo svake subote išli u crkvu. Moja mama je pomagala u dečjem odeljenju, a ja sam uvek prisustvovala. Volela sam da pevam, učim biblijske priče i sa vernicima crkve posećujem ljude. Molili smo se sa njima i delili poruke nade. Bilo mi je drago što pomažem drugima.

Kako sam odrastala, počela sam bolje da razumem Boga. Videla sam kako se mama uvek molila – pre nego što bismo napustili kuću, pre jela i pre donošenja važnih odluka. Njen primer pomogao mi je da rastem u veri. Sada se i ja molim, posebno kada treba da donesem tešku odluku.

Jedan od najvećih izbora koje sam ikada napravila u svom životu bio je da se krstim. To se desilo u petak, 28. oktobra 2022. Želela sam da predam svoj život Bogu jer je On uvek bio tu za mene. Moja porodica nije imala puno novca, a moja mama je vredno radila da bi se brinula o nama. Ali uvek smo se zajedno molili ujutru i uveče, što mi je dalo snagu.

Takođe sam se pridružila crkvenim klubovima poput Poletaraca i Izviđača. Sada sam deo kluba za stariju decu. Ovi klubovi su mi pomogli da naučim mnogo toga o timskom radu, služenju i Bogu.

Onda se desilo nešto zaista loše što je stavilo moju veru na probu. Sedamnaestog decembra 2024. godine, zemljotres je ošteti našu kuću. Mala kuhinja, u kojoj je mama pripremala hranu da bi zaradila novac, bila je potpuno uništena. Izgledalo nam je kao da je sve što nam je potrebno nestalo. Nismo znali šta da radimo.

Zato smo se molili. Svakog dana smo molili Boga da nam pomogne.

Te iste sedmice, u crkvi su se održavali naročiti sastanci svake večeri. Jedne večeri, pre nego što sam otišla u crkvu, pogledala sam u frižider. Imali smo samo četiri batata. Skuvala sam jedan, a ostatak smo sačuvali. Te večeri u crkvi, jedna žena nam je prišla sa velikim paketom ostrvskog kupusa.

Dva dana kasnije, druga žena nam je donela kesu pirinča. Kasnije nas je porodica iz crkve iznenadila kesom punom namirnica i sredstava koja su nam bila potrebna, poput šećera, pirinča, sapuna i praška za veš. Drugi ljudi su donosili banane, ribu i još mnogo toga.

Znate šta je neverovatno? Mnogi od ljudi koji su nam pomogli bili su deca o kojima je moja mama brinula pre mnogo godina dok su njihovi roditelji učili. Jedan čovek nam je čak dao i novac.

Sve to mi je dokazalo nešto veoma važno: kada verujemo Bogu, On pronalazi načine da se pobrine za nas – čak i preko ljudi od kojih to ne očekujemo.

Moja vera je tada ojačala. Naučila sam da Bog nikada ne zaboravlja svoju decu. On uvek pronalazi način da pomogne kada nam je najpotrebnije. 🌍

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Vanuatu.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifičku diviziju: bit.ly/spd-2026.

Hvala što ste poslušali moje iskustvo. Nadam se da će vas podsetiti da je Bog blizu, bez obzira na to kroz šta prolazite. On vas nikada neće zaboraviti.

*Napisala Maiki Tuimi,
po iskustvu Stejsi Džoel*

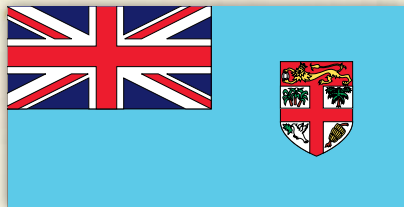
Deo darova Trinaeste subote u prvom tromesečju 2013. godine pomogao je da se na ostrvima Južnog Pacifika obezbedi 15.000 Biblija i vodiča za čitanje za decu, kako bi deca poput Stejsi mogla da nauče više o Isusu. Hvala vam što planirate velikodušni dar Trinaeste subote ovog tromesečja, koji će poduprti projekte za zdravlje dece na Solomonskim Ostrvima i na Vanuatu.

ČUDESNA ZEMLJA

Voće poput manga, papaje i ananasa raste širom zemlje, a kokos se koristi u mnogim tradicionalnim jelima.

FIDŽI | 14. februar

Vilikesa i Neomai

Naročita odluka

Jednog sunčanog subotnog jutra, u malom selu na Fidžiju, brat i sestra tiho su sedeli u crkvi. Zovu se Vilikesa, koji ima 15 godina, i Neomai, koja ima 12 godina.

„Volim Biblijski izveštaj o Davidu i Golijatu“, šapnula je Neomai bratu sa osmehom.

„A ja volim deo kada je Isus smirio oluju“, rekao je Vilikesa. „Tada se osećam bezbedno.“

Brat i sestra nisu oduvek išli u Adventističku crkvu. Ranije su sa porodicom išli u drugu hrišćansku crkvu. Ali jednog dana ih je njihova tetka – mamina starija sestra – pozvala da posete njenu Adventističku crkvu.

„Imao sam samo deset godina kada sam prvi put ušao u ovu crkvu“, kaže Vilikesa.

„Ja sam imala sedam“, dodaje Neomai.

U početku za njih je to bilo samo nešto novo i zanimljivo što su želeli da isprobaju. Ali ubrzo su brati i sestra shvatili da su prošli nešto naročito.

„Svidelo mi se pevanje i toplina dobrodošlice“, kaže Neomai. „Ali najviše su mi se dopale priče u Subotnoj školi.“

„I meni isto“, kaže Vilikesa. „Jedva sam čekao da na kraju svake sedmice dođe Subota.“

Iako niko drugi iz njihove porodice nije išao sa njima, brat i sestra su verno posećivali crkvu.

„Bili smo jedini iz našeg doma koji su odlazili na bogoslužjenja“, kaže Neomai. „Ali nismo se osećali usamljeno. Svi u crkvi su nas prihvatili kao deo svoje porodice.“

Kako je vreme prolazilo, Vilikesa i Neomai su se pridružili dečjim programima. Slušali su biblijske događaje, odgovarali na pitanja i sticali nove prijatelje.

„Sećam se kad sam prvi put shvatio koliko nas Isus voli“, kaže Vilikesa. „Tada sam odlučio da želim da Ga sledim.“

Jednog dana, posle Subotne škole, brat i sestra su sedeli pod drvetom pored crkve.

„Misliš li da smo spremni za krštenje?“, pitala je Neomai.

„Mislim da jesmo“, odgovorio je Vilikesa. „Poznajemo Isusa. Volimo Ga. I želimo da Ga sledimo.“

Zajedno su doneli važnu odluku da predaju svoje živote Isusu. Te večeri su se srećnog srca vratili kući. Ali imali su da urade još jednu stvar.

„Moramo da kažemo mami i tati“, rekla je Neomai.

„Da“, potvrdio je Vilikesa. „Prvo da se pomolimo.“

Posle kratke molitve ušli su zajedno u kuću.

„Mama, tata“, rekla je tiho Neomai, „imamo nešto da vam kažemo.“

„Šta je, deco?“, upitala je njihova mama ljubazno.

„Odlučili smo da se krstimo“, rekao je Vilikesa.

Njihovi roditelji su se pogledali i nasmešili.

„Radujemo se zbog vas“, rekao je tata. „To je vaš izbor i podržavamo vas.“

Iako njihovi roditelji nisu bili adventisti, nisu ih sprečavali niti pokušavali da promene njihovo mišljenje.

Drugog novembra 2024. sunce je jarko sijalo i bilo je toplo. Bio je to naročiti dan.

Vilikesa i Neomai su stajali pored bazena, spremni za krštenje.

„Nisam bila uplašena“, kaže Neomai. „Osećala sam mir u srcu.“

„Nisam oklevao“, kaže Vilikesa. „Znao sam da je Isus sa nama.“

Tog dana su brat i sestra kršteni i time su postali članovi Crkve adventista sedmog dana. Vilikesa sa omladincima proučava biblijske pouke, a Neomai je u tinejdžerskoj grupi.

„Svake subote naučimo nešto novo“, kaže Neomai.

„I sve što smo naučili, kod kuće pričamo mami i tati“, dodaje Vilikesa.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Fidži.
- Podstaknite decu da razmisle o poklanjanju svog srca Isusu putem krštenje. Recite im da, kao Vilikesa i Neomai, mogu da donesu tu naročitu odluku da slede Isusa. Ako neko od dece pokaže interesovanje za krštenje, obavestite roditelje. Molite se sa decom i roditeljima i, po potrebi, razmotrite upis dece u kršteničku ili pripremnu grupu za krštenje.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite sa decom činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifičku diviziju: bit.ly/spd-2026.

Brat i sestra i dalje svake subote idu u crkvu i svakodnevno se mole.

„Molimo se da jednog dana mama i tata dođu sa nama u crkvu“, kaže Neomai.

Sa velikim osmesima i srcima punim nade nastavljaju da hodaju sa Isusom – subotu za subotom. 🌍

*Napisala Maiki Tuimi,
po iskusvu Vilikesa i Neomai*

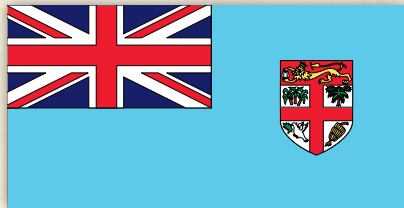
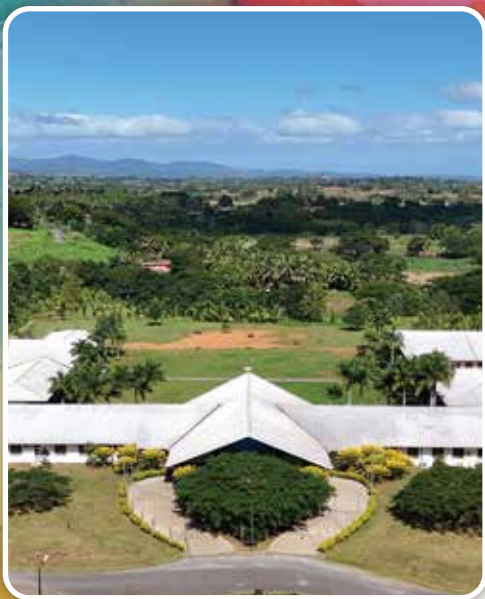
Deo dara Trinaeste subote u četvrtom tromesečju 2009. godine pomogao je da se obezbede slikovni valjci „Listaj za Isusa“ za dečje Subotne škole na Transpacifičkom unijskom području, kojim je obuhvaćen i Fidži. Hvala vam što planirate velikodušni dar Trinaeste subote ovog tromesečja.

MISIONSKI ZAPIS

Prvi adventistički misionar na Fidžiju bio je Džon I. Tej 1891. godine na misionarskom brodu Pitkern. Nažalost, on se razboleo i umro nekoliko meseci kasnije.

Godine 1895, Dž. M. Kol je stigao u Levuku, koja je u to vreme bila glavni grad Fidžija, i ova ostrva su tada organizovana u misiju.

FIDŽI | 21. februar

Adventistički fakultet Fulton

Gde vera dobija noge

Adventistički fakultet Fulton bio je smešten na zelenim brežuljcima Tailevua tokom više od 70 godina. Na kampusu su studenti prelazili preko reka u malim čamcima, pešačili blatnjavim stazama i spavali u starim drvenim barakama. Vetar ih je noću toliko pomerao da su glasno škripale! Ipak, studenti su uprkos svemu tome dolazili jer im je Fulton pomagao da uče, razmišljaju i planiraju kako da bolje služe drugima.

Jednog kišnog dana, direktor škole je pozvao nastavnike da se sastanu ispod procurelog krova kapele.

„Imamo dve mogućnosti“, saopštio im je. „Možemo da ostanemo ovde i da nam vremenom dolazi sve manje učenika – ili da se preselimo na bolje mesto i da rastemo.“

Svi su se pogledali. Da presele ceo fakultet?! To je zvučalo nemoguće! Gde će da pronađu zemljište? Kako će uspeti da naprave učionice? I ko će da plati sve to?

Te noći, mlada nastavnica po imenu Mere molila se u svojoj sobi. „Gospode“, molila se ona, „ako želiš da se Fulton preseli, pokaži nam kako i gde.“

Sledećeg jutra stigla je skoro neverovatna vest. Vođe Crkve adventista sedmog dana odabrale su Fulton kao primaoca darova Trinaeste subote za 2009. godinu. To je značilo da će adventisti iz celog sveta dati novac koji će pomoći baš njima.

Mere je trčala po kampusu vičući: „Bog nas je uslišio!“

Ubrzo je pronađeno zemljište za fakultet. Na njemu je bilo mnogo kokosovih palmi i jedan asfaltni put kojim su prolazili autobusi. Arhitekta su imale velike planove za novi Fulton. Planirali su novu školu sa učionicama, bibliotekom, prostorijom za medije, velikom trpezarijom i lepim spavaonicama.

Ali postojao je jedan veliki problem – još uvek nije bilo dovoljno novca za sve što su planirali.

Uprkos tome, graditelji su počeli sa radom. Jedan radnik se tokom rada šalio: „Cement mešamo sa molitvom – i sve ubrzo postaje čvrsto!“

Ljubazna kuvarica po imenu Laisa uštedela je celu polovinu svoje plate da kupi viljuške za novu trpezariju. „Studenti moraju da jedu dostojanstveno“, rekla je.

Dvanaestog februara 2014. godine, pod sunčanim nebom otvoren je novi kampus fakulteta Fulton. Studenti su aplaudirali, duvali u instrumente od školjki i svi su pevali „Velika je Tvoja vernost“.

Nastava je otpočela sa 450 studenata. Svi su oni dolazili da nauče veštine poput vođenja biznisa, kako predavati deci kao nastavnik, kako razgovarati sa Bogom i mnogo toga drugog.

Jedna studentkinja, po imenu Sara, bila je tiha i stidljiva. Sišla je sa autobusa držeći ranac. Bila je zabrinuta. Imala je veoma malo novca, skoro ništa.

„Došla sam sa verom, ali bez sredstava“, rekla je Sara. „Rekla sam Bogu: ‘Ako želiš da budem ovde, molim Te, otvori mi vrata.’“

I Bog ih je otvorio.

Crkva u Samoi joj je dala novac. Dobila je i posao u biblioteci. Zatim je za nju stigao neočekivani poklon – baš dovoljno novca da otplati školarinu. Sara je plakala od sreće. „Bog uvek plaća na vreme“, šaputala je.

Fulton fakultet je naučio Saru mnogo više od osnovnih školskih predmeta. Prijatelji su je pozivali na jutarnje bogoslužje. Nastavnici su je učili o Bogu. Jedne noći, posle biblijskog proučavanja, Sara je pogledala u zvezde i rekla: „Isuse, verujem da me voliš.“

Sara je krštena u malom bazenu iza kapele dok su njeni školski drugari pevali.

Danas Fulton fakultet ima više od 1.000 studenata. Neki prolaze pored cvetnih leja na kampusu. Drugi uče u udaljenim selima. Studenti uče različite predmete, ali svi uče kako da pomažu ljudima na svojim ostrvima.

Kada je snažna oluja po imenu Ciklon Harold pogodila Fidži 2020. godine, Fulton je postao sigurno mesto zaklona od vetra i kiše. Studenti su kovali hranu za porodice koje su izgubile svoje domove. Studenti ekonomije su organizovali nabavku namirnica. Studenti teologije su se molili sa uplašenim majkama. Poglavica sela im je rekao: „Vaš fakultet je svetlost u našoj najmračnijoj oluji.“

Priča o fakultetu Fulton ispisana je od strane mnogih pomagača:

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Fidži.
- Recite deci da končolova školjka ima tvrd spoljašnji sloj koja štiti velikog morskog puža koji živi unutra. Neke kulture u Južnom Pacifiku duvaju u praznu školjku i koriste je kao rog. Zvuk se koristi kao najava posebnih događaja ili dolaska važnih osoba.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifičku diviziju: bit.ly/spd-2026.

Udovice u Peruu koja je dala svoje novčice za crkvu.

Stolara koji je učvršćivao krovove dok je radio na suncu.

Nastavnice koja je ostala do kasno da ocenjuje radove.

Studenata koji su verovali Bogu da će im pomoći da plate svoju školarinu.

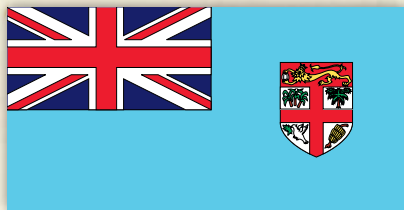
Sara se školuje da postane nastavnik. Jedne večeri stajala je ispred biblioteke koju je nekada čistila. Razmišljala je o deci koju će jednog dana poučavati i nasmešila se.

„Fakultet Fulton mi je promenio život“, kaže ona. „Sada želim da pomognem da se i Fulton unapredi.“

Hvala vam, prijatelji širom sveta! Vaše molitve i darovi pomogli su da se izgradi više od škole. Izgradili ste mesto na kome vera pronalazi svoje noge i jača, gde studenti uče da pomažu drugima, i gde mlade vođe otkrivaju da je služba bolja od bilo čega drugog. 🌍

Autor: Maika Tuima

Deo darova Trinaeste subote u četvrtom tromesečju 2009. godine pomogao je u izgradnji novog kampusa Adventističkog fakulteta Fulton. Hvala vam što planirate velikodušni dar i ovog tromesečja, koji će podržati projekte za zdravlje dece na Solomonovim Ostrvima i na Vanuatuu.

FIDŽI | 28. februar

Gospođa Finau

Novi početak

Zovem se gospođa Finau. Imam 37 godina, udata sam i ponosna majka troje predivne dece. Odrasla sam u hrišćanskoj porodici. Moji roditelji, kao i bake i deke, bili su čvrsti u veri i pomogli su mi da zavolim Gospoda.

Jedna važna pouka koju mi je porodica prenela bila je da u svemu stavim Boga na prvo mesto. Bilo da sam se suočavala sa izazovima ili radostima, učili su me da uvek slavim i poštujem Gospoda. To jednostavno učenje ostalo je sa mnom kroz godine i oblikovalo ko sam danas.

Moj život je počeo da se menja kad sam upoznala muškarca koji je kasnije postao i moj muž. On je odrastao u adventističkoj porodici. U početku smo drugačije slavili Boga, ali smo se voleli i izgradili srećan zajednički život. Sada smo u braku već 10 godina!

Godine 2020. živeli smo u dobrom kraju na Fidžiju. Te godine desilo se nešto posebno – u našem kraju održavana su predavanja o Isusu. Trajala su tri nedelje. Svake večeri, ljudi su se okupljali pod otvorenim

nebom da slušaju poruke iz Biblije, da pevaju pesme i da se zajedno mole.

Naša porodica je odlučila da ide na te sastanke. Otišli smo prve večeri, zatim druge. Uskoro nismo propustili nijedno veče. Izveštaji o Božjoj ljubavi dodirnuli su moje srce. Naučila sam mnogo toga o Bogu i Njegovoj Reči što ranije nisam znala. Moj muž se, dok je sedeo pored mene, tiho molio. Znala sam da moli Boga da mi pomogne da donesem odluku o krštenju.

Zatim je došla treća nedelja. Kada je govnornik pozvao ljude da predaju svoje živote Isusu, osetila sam kako Sveti Duh šapuće mom srcu. Znala sam šta treba da uradim. Ustala sam i odlučila da sledim Isusa putem krštenja.

Nikada nisam zažalila zbog te odluke.

Posle krštenja sam želela da učinim još više kako bih pomogla ljudima u svojoj crkvi da se približe Isusu. Počela sam da pomažem u dečjem odeljenju. Volela sam da radim sa malom decom!

Godine 2023, kada je mom mužu ponuđen posao na drugom kraju Fidžija, naša se porodica preselila. Nastavila sam da pomažem u dečjem odeljenju u našoj novoj crkvi. Radosno sam dočekivala decu iz celog kraja. Pričala sam im iskustva iz Biblije, učila ih pesmama i jednostavnim poukama o Božjoj ljubavi.

Ali više od toga, davala sam im nešto što ja nisam imala dok sam odrastala: osećaj da su deo porodice.

Vidite, ja nisam odrasla sa oba roditelja. Osećala sam da mi nešto nedostaje. Možda je to razlog zbog kog sada toliko brinem o deci sa kojom radim. Kada uđu u moju učionicu, ponudim im topao zagrljaj i odnosim se prema njima kao prema svojoj deci. Želim da se osećaju zapaženo, slušano i voljeno, baš kao što Isus čini da se ja osećam.

Nije svima u mojoj porodici bilo drago što sam se krstila. Neki su čak govorili i neke ružne stvari. To me je pogađalo, ali me nije uplašilo.

Svaki put kad mi je ponestajalo snage, Bog me je jačao. Svaki put kad sam se osećala usamljenom, čitala sam Bibliju i podsećala se da je On pored mene. On je zacelio moje slomljeno srce.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Fidži.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifičku diviziju: bit.ly/spd-2026.

Da li ponekad osećaš da nemaš snagu? Da li se osećaš usamljeno? Da li te srce boli? Ako je tako, želim da znaš sledeće: Bog te vidi, On čuje tvoj vapaj, On zna kroz šta prolaziš. Veruj Mu i On će ti pomoći. Baš kao što je pomogao meni. 🌍

*Napisala: Maika Tuima,
po rečima Pasepe Finau*

Deo dara Trinaeste subote za treće tromesečje 2006. godine pomogao je u izgradnji centra na Fidžiju u kome ljudi mogu više da nauče o Isusu. Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u izgradnji centra uticaja na ostrvu Valis, koji će pomoći adventistima da steknu prijatelje među ljudima u misijskom području Nove Kaledonije.

ČUDESNA ZEMLJA

Popularno jelo na Fidžiju je salata od sirovog ribljeg mesa poznata pod imenom kokoda. Riba se „kuva“ mariniranjem u soku od limuna i limete.

PAPUA NOVA GVINEJA | 7. mart

Denis

Spasen sa ulice

Denis je bio tinejdžer koji je živio u velikom gradu Port Moresbiju na Papui Novoj Gvineji. Jedne noći se kasno vratio kući nakon što je na ulici proveo mnogo vremena sa prijateljima. Majka ga je čekala, zabrinuta i uznemirena.

Denis nije hteo da je sluša. „Ko si ti da mi govoriš šta da radim?“, pomislio je. Bio je ljut. Duboko u sebi, osećao se tužno i usamljeno.

Kada je Denis imao tri godine, otišao je da živi kod bake i deke. Majka ga je volela, ali joj je bilo teško da se brine o njemu. Denisov otac nije pružao pažnju i podršku svojoj porodici. A majka je imala još jedno dete – Denisovu sestru – i zbog toga je donela tešku odluku da ga ostavi kod svojih roditelja.

Densovi baka i deka bili su dobar adventistički par. Voleli su Denisa, ali su njemu nedostajali mama i tata.

Do jedanaestog rođendana, Denis je proveo dosta vremena na ulici. Probao je alkohol i drogu. Čak je i prodavao drogu. Mi-

slio je da mu novi prijatelji sa ulice pružaju osećaj pripadanja.

Nekoliko godina kasnije, majka se vratila u Denisov život. Ona, njen novi muž i Denisova mlađa sestra želeli su da mu pomognu. Majka mu je davala hranu, novac i odeću. Ali Denis nije želeo njenu pomoć. Još uvek je bio ljut.

Majka nije odustajala. Pokušala je sve, ali ništa nije pomagalo. Što je više pokušavala, Denis se sve više svađao sa njom.

„Šta želiš da radim?“, vikala je majka. „Šta sam pogrešno uradila?“

Denis je bio povređen. „Ostavila si me. Zašto bih te slušao?“, pomislio je.

Tada je Bog progovorio majčinom srcu. Osetila je kako joj On govori: „Dao sam ti ovo dete, ali samo ja mogu da mu pomognem.“

I tako je majka prestala da ga grdi i počela je da se moli za njega. Pripremala mu je omiljene obroke. Kada bi Denis do kasno ostajao napolju, majka bi ga čekala i molila se za njega. Kada bi došao kući, nalazio

bi tanjir toplog pirinča sa kokosom i piletinom – najbolji komadi bili bi sačuvani samo za njega.

Nešto je počelo da se menja u Denisovom srcu. Posle mnogo obroka i molitava, počeo je da oseća ljubav. Kada je imao 26 godina, vratio se u crkvu i krstio se. Iako je njegov oćuh u međuvremenu preminuo, Denis je srećan što je još bio živ kada se on krstio i što je mogao da ga vidi u krstionici.

Godinu dana kasnije, Denisov ujak, jedan od crkvenih vođa, pozvao ga je da mu pomogne u vođenju male crkve. Denis je sa njim radio tri godine. Zatim ga je pastor pozvao da studira u adventistićkoj misionoskoj školi Omaura. Tamo Denis ući kako seljacima da pokaže kako da gaje hranu i pripremaju obroke. Takođe ući kako da bolje objavi vest o Isusu drugima.

Denis je odrastao u gradu, pa je za njega život na selu nešto novo. „Morao sam da naućim kako da radim u bašti i kako da pripremam hranu“, kaže on.

Sada Denis Źeli da pomogne drugim porodicama da budu snažne i pune nade. „Kao dete iz rastavljene porodice, ponekad nisam imao dovoljno hrane ili novca da idem u školu“, kaže on. „Ali sada Źelim da

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Papua Nova Gvineja.
- Podstaknite decu da razmišljaju o dobrim grupama vršnjaka u kojima mogu da osećaju pripadnost. Ohrabrite ih da se prikljuće omladinskim grupama kao što su Poletarci ili Izviđaći, crkvenom horu, biblijskoj grupi ili vanškolskim programima.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifićku diviziju: bit.ly/spd-2026.

pomognem drugima da imaju srećan dom – i u ovom Źivotu i na Nebu.“

*Napisala Grejslin Lojd
po rećima Denisa Luluija*

Ljudima, kao što je Denis, moŹete pomoći i dajući dar Trinaeste subote, poznat i kao Tromesećni misijski projekat. Ovaj posebni dar pomoći će studentima u adventistićkoj misionoskoj školi Omaura da nauće kako da sluŹe Isusu i drugima u Papui Novoj Gvineji. Hvala vam što planirate da priloŹite veliko-dušni dar!

MISIONSKI ZAPIS

Papua Nova Gvineja nalazi se na ostrvu Nova Gvineja. Adventistićki rad tu je otpoćeo 1902. godine kada je Edvard Gejts plovio do svih luka duŹ ostrva. Delio je literaturu među Englezima i skupljao informacije o ljudima koji su tamo Źiveli.

Prva finansijska podrška za novo misionarsko polje Papua Nove Gvineje potekla je iz Subotnoškolskih darova u trećem tromesećju 1906. godine. Izgradnja stanice Efogi na planinskom vencu Papue Nove Gvineje bila je jedna od najteŹih misija koje su adventisti ikada pokušali na podrućju Južnog Pacifika. Šest dana su tim misionarskih porodica i 41 stanovnika Kojarija, ukljućujući i neke Źene sa bebama, nosili zalihe kroz 80 kilometara duge Źumovite planine po vrućini i kiši.

PAPUA NOVA GVINEJA | 14. mart

Sem

Čovek sa jednom nogom

Sem je živeo u lošem naselju u kome je bilo mnogo krađa, droga i tuča. Sem je počeo da pravi probleme dok je još bio mali. Počeo je da pije alkohol, koristi droge i provodi vreme na ulici.

Kada je imao 15 godina, pridružio se problematičnoj grupi dece. Njegovi novi prijatelji naučili su ga da krađe i prodaje ukradene stvari. Kako su godine prolazile, njegova porodica, posebno supruga, molili su ga da ide u crkvu – ali Sem je govorio da crkva nije za njega.

Zatim se 19. maja 1995. godine dogodilo se nešto vrlo strašno. Sem je bio povređen. Prekršio je zakon i zbog toga ga je policija jurila. Dok je bežao, pucali su mu u nogu. Noga mu je bila toliko povređena da su lekari morali da je amputiraju kako bi mu spasili život. Počeo je da razmišlja: „A šta bi bilo da sam umro? Ne bih mogao da odem na Nebo jer nisam predao svoje srce Bogu.“

Sem je želeo da se promeni, ali je i dalje provodio vreme sa prijateljima koji su koristili alkohol i drogu. Jedne noći, dok je bio pijan kod prijatelja, čuo je pesmu pod nazivom „Isuse preuzmi moj život“.

Reči te pesme dirnule su mu srce. Suze su mu krenule na oči. Ustao je i tiho otišao kući. Bio je spreman da prepusti Bogu da mu promeni život.

Sledećeg petka začuo je tihi glas koji je progovorio njegovom srcu. Jasno je čuo: „Idi sutra u crkvu.“ Tako se, u subotu ujutru, spremio, ali nije želeo da iko sazna gde ide. Izašao je iz kuće u običnoj odeći, a usput se presvukao u svečanu odeću. Otišao je u crkvu, a zatim se presvukao u običnu odeću pre nego što se vratio kući. Taj subotni dan bio je 25. novembar 2013. godine.

Kad je njegova supruga saznala da je Sem prihvatio Isusa i počeo da odlazi u crkvu, bila je presrećna!

Devetnaestog aprila 2014. godine, Sem je kršten i tako je postao član Adventističke crkve sedmog dana.

Njegov život se potpuno promenio. Umesto da bude član bande, postao je misionar – neko ko govori drugima o Isusu. Godine 2024, Sem je pomagao u vođenju nove Adventističke crkve. Sledeće godine postao je student u adventistikoj misionarskoj školi Omaura kako bi naučio još više kako da služi Bogu.

Sem je svakog dana zahvalan što je živ i slobodan. Mnogi od njegovih starih prijatelja iz bande su sada ili u zatvoru ili su umrli. Ali Sem je izabrao novi život sa Isusom. I zbog njegovog iskustva neki od njegovih starih prijatelja takođe su predali svoje živote Isusu!

Zbog poverenja koje ljudi imaju u Sema, pozvan je da obavlja jedan važan zadatak. Trebalo je da pomogne u održavanju reda tokom velikog crkvenog događaja „PiEnDži za Hrista“ u svom rodnom gradu.

Na jednom od sastanaka, govornik, pastor Don Felberg, pitao je da li neko želi da prihvati Isusa kao svog Spasitelja. Član bande u publici rekao je svojim prijateljima: „Ne znam šta ćete vi da uradite, ali ja idem napred da prihvatim Hrista.“

Njegovi prijatelji su odgovorili: „Idemo i mi sa tobom!“

Te noći su svi predali svoje živote Isusu.

Poslednje večeri sastanka, pastor Felberg je upoznao čoveka po imenu Roni. Roni mu je rekao da se krstio tokom sastanka. Takođe je ispričao da je živio teškim i problematičnim životom. Zatim je pokazao na Sema i rekao: „Bio sam sa njim.“ Pastor Felberg, koji je već čuo Semovo iskustvo, rekao je Roniju da ga dobro razume.

Sada Sam i Roni rade zajedno i pričaju drugima o Isusu. Oni su snažan tim za Boga.

„Gledajući unazad“, kaže Sem, „veoma sam zahvalan svojoj adventističkoj porodici. Oni su bili drugačiji od svih ostalih. Živeli su po Bibliji, i više sam ih poštovao nego bilo koga u mojoj staroj bandi.“

Ali još više od toga, Sem je zahvalan Bogu.

„Bog me je naučio najboljem načinu života“, kaže on. „Iako hodam sa štakama i

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci na karti gde se nalazi Papua Nova Gvineja.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifičku diviziju: bit.ly/spd-2026.

imam samo jednu nogu, znam da mi Bog i dalje pomaže.“

I Bog mu pomaže – na divne načine!

Sem je sada vođa crkve i misionar. Pripremio je 95 ljudi za krštenje tokom sastanaka PiEnDži za Hrista! Bog ga koristi da menja živote – baš kao što je promenio Semov život.

Sem je podelio i svoju poruku iz srca: „Nadam se da će moje iskustvo pomoći ljudima koju su slični meni. Ako se borite, nemojte odustati. Želim da znate da, koliko god bilo loše, Bog vas i dalje voli i brine se o vama.“

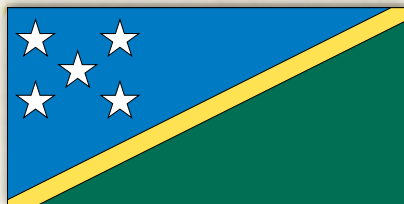
Originalna verzija ovog iskustva, autora Don Felberga, objavljena je 28. marta 2025. godine u zvaničnom informativnom časopisu Adventističke crkve sedmog dana u Južnom Pacifiku. *Prilagođeno uz dozvolu.* 🌐

Ljudima, kao što je Sem, možete pomoći i dajući dar Trinaeste subote, poznat i kao Tromesečni misijski projekat. Ovaj posebni dar pomoći će studentima u adventističkoj misionarskoj školi Omaura da nauče kako da služe Isusu i drugima u Papui Novoj Gvineji. Hvala vam što planirate da priložite veliku dužni dar i pružite takvu vrstu pomoći!

ČUDESNA ZEMLJA

Tropske prašume Papue Nove Gvineje su dom kengura penjača (lat. *Dendrolagus matschiei*).

SOLOMONSKA OSTRVA | 21. mart

Tiroa

Odbegli

Tiroa je lutao zemljanim putem. Suze su mu se slivale po prašnjavom licu. Neke žene su ga videle dok su se vraćale u svoje selo.

„Bolje da požuriš kući“, rekla je jedna od žena. „Uskoro će pasti mrak.“

„Ne!“ rekao je odlučno Tiroa. „Neću da se vratim tamo. Tamo će me istući.“

Dečakovo insistiranje je iznenadilo ove žene. Saznale su da se dečak zove Tiroa i da ima oko 10 godina. Pobegao je od tetke i teče, koji su živeli u selu u planinama.

Žene nisu mogle da ga ostave samog. Jedna od njih, po imenu Enta, ponudila je da odvede Tirou svojoj kući.

„Prijace ti večera i imam i vode da možeš da se opereš“, rekla je, smešeći se dečaku.

Tiroa je osetio da može da ima poverenja u nju i pošao je sa njom kući.

Enta je pripremila krompir, kasavu, banane i papaju za večeru. Dečak je halapljivo sve pojeo. Zatim je oprao lice i zaspao na prostirci na podu koju mu je Enta pripremila. Tiroa se probudio i zatekao još hrane.

Raznežio se i stidljivo zahvalio svojoj novoj tetki, Enti. Jako mu se sviđala!

Bio je petak, i te večeri, dok je zalazilo sunce, porodica se okupila na molitvu. Tiroa je posmatrao kako drugi kleče na tvrdom, drvenom podu i spajaju ruke u molitvi. I on je učinio isto. Nakon obroka koji se sastojao od ananasa i banana, dečak se smestio na prostirku i ponovo zaspao.

U subotu ujutru porodica je doručkovala, a zatim su se svi obukli za crkvu, ali Tiroa nije želeo da ide. Tetka Enta je osetila da se dečak boji i dozvolila mu je da ostane kod kuće.

Tokom naredne sedmice, porodica se okupljala na molitvu svake večeri. Pevali su pesme, slušali o događajima iz Biblije i molili se. Do sledeće subote Tiroa je bio spreman da ide u crkvu sa tetka Entom. Tiroi se dopala Subotna škola. Sviđalo mu se da sluša priče i peva pesme. Počeo je da uči neke pesme za vreme bogoslužjenja i pridružio se deci dok su pevala.

Tiroina porodica je saznala gde je i došli su da ga vide. Tiroa se bojao da će ga nate-

rati da se vrati sa njima, ali tetka Enta ih je uverila da mu je bolje da živi kod nje. Složili su se da mu dopuste da ostane sa njom i njenom porodicom.

Tiroa nikada nije išao u školu, i ne zna da čita ni piše. Tetka Enta želi da ga pošalje u školu. U međuvremenu, postoje druge lekcije koje treba da nauči, kao što su poverenje i poslušnost.

Iako je Tiroa pre nego što je pobegao već čuo za Isusa, nije znao da ga Isus voli. Zapravo, nije znao ni šta je ljubav dok ga tetka Enta i njena porodica nisu primili. Sada ga uče da ga vole, i da ga i Isus voli. 🌍

Napisala Šarlota Iškanian

Vaš dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u podršci projektima za zdravlje dece u Vanuatuu i na Solomonskim Ostrvima, gde živi Tiroa. Hvala vam na vašim vernim darovima!

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci položaj Solomonskih Ostrva na karti.
- Ovo iskustvo je prvobitno objavljeno u časopisu Dečjih vesti iz sveta za četvrto tromesečje 2022. godine.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifičku diviziju: bit.ly/spd-2026.

MISIONSKI ZAPIS

Adventistički pioniri na Solomonskim Ostrvima bili su G. F. Džouns i njegova supruga, koje je poslao Australazijski misionarski odbor. Iskrcaвши se na ostrvo Gizo 29. maja 1914. godine, Džouns je dobio lokalnu posadu za svoj brod, „Advent Herald“, i otplovio je za Viru na zapadnoj obali Nove Džordžije, gde je osnovao sedište za misionarski rad i otvorio školu.

TRINAESTA SUBOTA AUSTRALIJA | 28. MART

Orlando i Nataniel

Orlando i veliko spasavanje

Koliko godina treba da imate da biste mogli da učinite nešto veliko za Boga?

Orlando je dečak koji živi u Australiji. On je stariji brat u svojoj porodici. Njegov mlađi brat se zove Nataniel i dečaci uživaju igrajući se zajedno i učeći nove stvari. Orlando posebno voli avanture, priče i učenje o Bogu.

Jednog dana, desilo se nešto neverovatno – Orlando je bio pozvan da pomogne u naročitom projektu pod nazivom Spasavanje (The Rescue).

Spasavanje je zabavna i uzbudljiva emisija namenjena deci i porodicama. Ona govori o porodici koja pronalazi posebnu knjigu. Ta knjiga otkriva da se oko njih vodi velika bitka – bitka između dobra i zla – iako ne mogu uvek da je vide. U samom središtu svega je Posebna ličnost koja ih čuva i želi da im pomogne. Ta Ličnost se zove Spasilac. Spasilac je snažan, ljubazan i pun ljubavi. On želi da spasi sve i pomogne im da izaberu pravi put. Spasilac je Isus!

U emisiji, i animirani likovi i lutke pričaju. Orlando je dobio sjajan posao – trebalo je da pozajmi glas lutki koja se zvala Jono. To

znači da kada je Jono govorio u emisiji, zapravo se mogao čuti Orlandov glas!

Biti glas za Jonoa nije uvek bilo lako. Orlando je morao da ide u snimateljski studio i govori u mikrofona. Morao je da ponavlja svoje rečenice iznova i iznova sve dok nisu zvučale savršeno. Ponekad mu je trebalo mnogo pokušaja da bi sve bilo dobro. Ali Orlando nije odustajao. Radio je naporno i nastavljao dalje. Čak je imao priliku da peva pesme za emisiju, što mu se posebno svidelo.

Ali nešto se još lepše dogodilo dok je Orlando radio na Spasavanju. Počeo je da uči više o Bogu – ne teoretski, već i u srcu. Dok je davao Jonou glas, Orlando je otkrivao načine na koje i on može da se suoči sa izazovima u svom životu.

U jednoj epizodi, Jono je bio optužen za nešto što nije uradio. To je bilo vrlo nepravedno! Ali umesto da viče ili da se ljuti, Jono je razgovarao sa svojim tatam. Tata ga je saslušao i pomogao mu da shvati da se nešto slično već desilo – nekome iz Biblije po imenu Josif. Josif je takođe bio nepravedno

optužen, ali je verovao u Boga. Jono i njegov tata pročitali su zajedno priču o Josifu, a zatim se pomolili Bogu da im pomogne da ostanu mirni i jaki.

Drugi put je neko u školi bio zao prema Jonou, to je učinilo da se oseća tužno i zbušnjeno. Ali Jono je naučio da to ne mora da rešava sam. Mogao je da ignoriše zlostavljača, traži pomoć od odrasle osobe i, najvažnije, porazgovara sa Bogom o svojim osećanjima.

Orlando je rekao da mu je rad na ovoj seriji pomogao u stvarnom životu. Naučio je da kada nešto pođe naopako, može duboko da udahne, razgovara sa nekim kome veruje i da se moli. „Naučio sam da Bog voli ljude čak i ako rade nešto pogrešno“, kaže Orlando. „On i dalje voli i mene.“

Kada su ljudi pitali Orlanda zašto želi da bude deo serije Spasavanje, nasmejao se i rekao: „Zato što želim da i druga deca saznaju za Boga. Želim da znaju da ih Isus voli.“

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Australiju na karti.
- Pogledajte *Spasavanje* na TheRescue.au. Tamo možete da čujete kako zvuči Orlandov glas dok govori kao Jono.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite činjenice i aktivnosti vezane za Južnu pacifičku diviziju: bit.ly/spd-2026.

Orlandova mama je rekla da je primetila veliku promenu u njemu. Postao je samouvereniji i strpljiviji. „Uči da veruje Bogu“, kaže ona. „I počinje da uočava da može da čini velika dela za Boga – čak i kao dete.“

Dakle, koliko godina treba da imate da biste mogli da učinite nešto veliko za Boga?

Samo pitajte Orlanda. Ne morate da budete odrasli. Samo morate da budete spremni da kažete: „Da, Bože! Želim da pomognem.“

Pre Trinaeste subote

- Podsetite decu da su njihovi misionski darovi poklon za širenje Božje Reči u svetu i da će jedna četvrtina našeg dara Trinaeste subote ići direktno kao pomoć za četiri projekta u Južnoj pacifičkoj diviziji. Projekti su navedeni na 3. strani i na poleđini.
- Pripovedač ne treba da zapamti iskustvo, ali bi on ili ona trebalo da budu dovoljno upoznati sa materijalom da ne bi morali da ga čitaju. Alternativno, deca i odrasli mogu i da odglume iskustvo.
- Na početku ili na kraju, upotrebite kartu da pokažete mesta u Južnoj pacifičkoj diviziji – Ostrvo Valis, Papua Novu Gvineju, Solomonska Ostrva i Vanuatu – koja će primiti dar Trinaeste subote.

Emisija Spasavanje je stvorena da pomogne deci i porodicama širom sveta da na zanimljiv i zabavan način uče o Isusu. I zahvaljujući deci poput Orlanda, poruka se širi daleko i široko.

Deo dara Trinaeste subote za četvrto tromesečje 2022. godine pomogao je da se snimi serija Spasavanje. Hvala vam na vašoj stalnoj podršci projektima Trinaeste subote.

MISIONSKI ZAPIS

Godine 1884, tinejdžerka po imenu Henrijeta Džonson, koja se kasnije udala za evangelistu i urednika Roberta Hera, prodala je sav svoj nakit kako bi potpomogla slanje kolportera u Australiju.

Desetog maja 1885. godine, Stiven Haskel je otplovio sa grupom misionara iz Sjedinjenih Država u Sidnej u Australiji, stigavši tamo u subotu, 6. juna 1885. godine.

Škola Avondejl osnovana je 1897. godine kao važan deo Škole Avondejl za hrišćanske radnike. Kasnije je postala Australazijski misionski fakultet, i na kraju, Koledž Avondejl.

Prvu generaciju diplomaca Škole Avondejl (1902) činila su dva studenta pedagogije i tri studenta poslovne ekonomije.

Budući projekti Trinaeste subote

Sledećeg tromesečja biće predstavljena Divizija Istočne i Centralne Afrike, a posebni projekti će obuhvatiti:

- Veliki medijski centar sa kanalom Nade, Adventističkim svetskim radijom i evangelističkim centrom za društvene mreže i kol centrom u Kinšasi, u Demokratskoj Republici Kongo
- Školu za negovatelje na Adventističkom univerzitetu Lukanga u Luberu, u Demokratskoj Republici Kongo
- Dispanzer Buganda u Bugandi, u Burundiju
- Predškolsku ustanovu Merišo u Ongata Rongai, u Keniji
- Dispanzer adventista sedmog dana u Zanzibaru, u Tanzaniji

Oboj zastavu

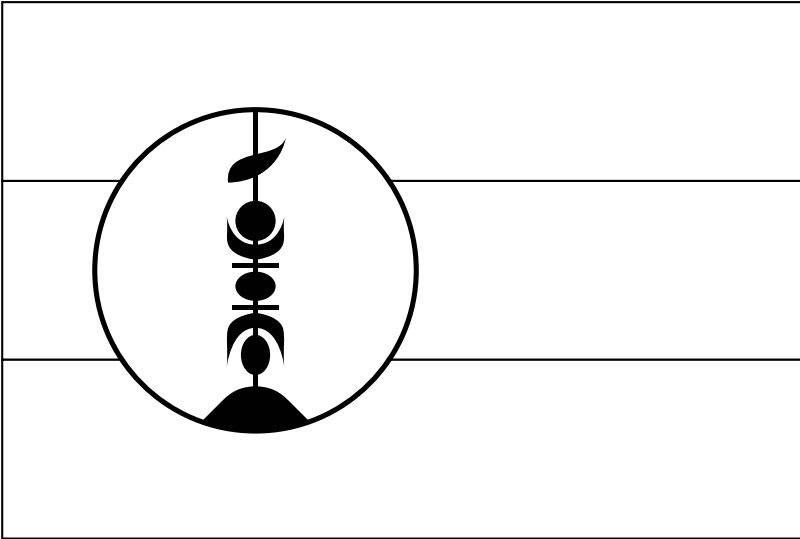
NOVA KALEDONIJA

UPUTSTVO:

Nova Kaledonija ima dve zastave: francusku zastavu, koja predstavlja da je zemlja francuska kolonija, i svoju Vanak zastavu nezavisnosti.

Francusku zastavu obojite tamnoplavom sa leve strane, crvenom sa desne, i neka sredina ostane bela.

Gornja trećina Vanak zastave je tamnoplava, srednja trećina crvena, a donja trećina zelena. Krug je žut, a figura unutar njega crna.

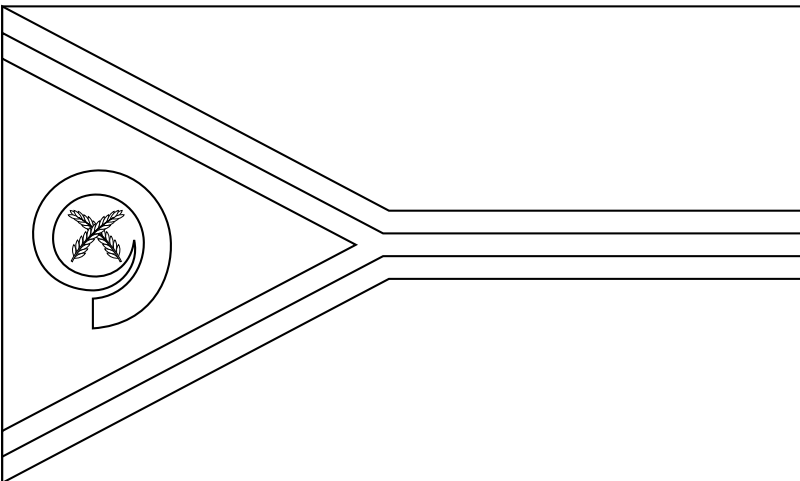
VANUATU

UPUTSTVO:

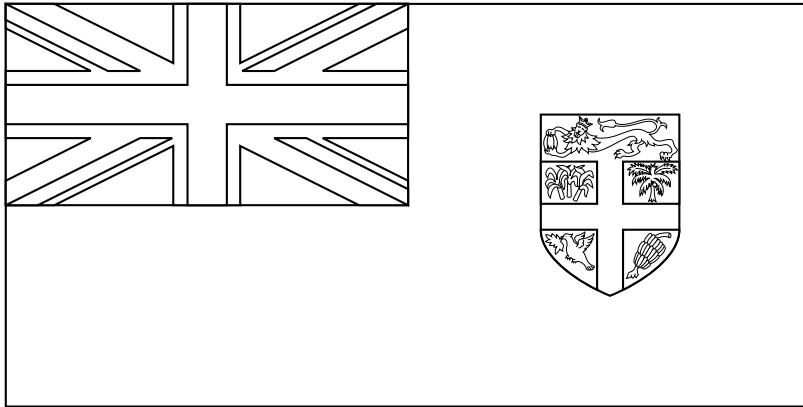
Ležeće slovo Y obojite žutom bojom, kao i simbol unutar crnog dela sa leve strane.

Trougao sa leve strane, kao i pruge iznad i ispod Y obojite crnom bojom.

Gornja polovina zastave treba da bude crvena, a donja polovina zelena.

Oboj zastavu

FIDŽI

UPUTSTVO:

Pozadinu zastave obojiti svetloplavom bojom.

Za Britansku zastavu (Junion Džek) u gornjem levom uglu: Centar i oblik krsta treba da bude crven, a spoljašnjost bela. Glavni deo X oblika krsta treba da ostane beo, a tanke pruge unutar krsta obojite crvenom bojom. Trouglasti oblici sa svih strana krsta treba da budu tamnoplavi.

Za grb sa desne strane:

Krst i pozadinu lava obojite crvenom bojom. Lav neka bude žut, a lopta u njegovim šapama ostaje bela. Pozadine četiri male slike ostaju bele. Lav neka bude žut, a lopta u njegovim šapama ostaje bela. Pozadine četiri male slike ostaju bele. Lišće drveta, stabljike šećerne trske i lišće u kljunu ptice obojite zelenom bojom. Deblo drveta, stabljike šećerne trske i stabljika banana obojite braon bojom. Banane obojite žutom bojom. Golub ostaje beo.

Ručni rad

VANUATU

REZBARENJE DRVETA – MASKE

Jedan od popularnih ručnih radova na Vanuatu je rezbarenje drveta u obliku životinja, ptica, riba i kanua. Oni takođe prave maske koje mogu da se oboje. Ispod se nalazi crtež rezbarene maske iz Vanuatua. Možete preuzeti verziju za štampu i omogućiti deci da je oboje bojicama, flomasterima ili farbama.

Hajde da se igramo!

OSTRVA JUŽNOG PACIFIKA IGRA ŠKOLJKI

Igraju dva ili više igrača. Prikladno za decu stariju od pet godina.

POTREBNO VAM JE:

Četiri male školjke sličnog tipa i veličine za svakog igrača. Može da se koristi bilo koja vrsta školjki, sve dok postoji njihova gornja i donja strana.

UPUTSTVO:

1. Da bi igra počela, svaki igrač baca sve četiri školjke poput kockica na pod. Cilj je da sve školjke padnu ili gornjom ili donjom stranom okrenutom nagore. Ako sve četiri školjke padnu gornjom stranom nagore, igrač počinje igru sa osam poena. Ako sve četiri padnu donjom stranom, igrač počinje sa četiri poena. Može potrajati dok svi igrači ne dobiju školjke u jednom položaju.
2. Kada su svi spremni, svaki igrač povlači liniju tako da imaju po dve školjke sa jedne strane i dve sa druge.
3. Pritisnite jednu od školjki preko linije i pokušajte da pogodite školjku sa druge strane kako biste osvojili poen. Ponavljajte sa preostale dve školjke. Ako igrač promaši, gubi svoj red. Svaki igrač naizmenično pokušava da pogodi školjke i osvoji maksimalno dva poena po potezu.
4. Pobednik je igrač sa najviše poena kada svi završe, ili prvi koji dostigne dogovoreni broj poena.

Nauči jezik

Ispod su reči na jezicima nekoliko zemalja prikazanih u ovom izdanju Vesti za decu.

SRPSKI	FIDSKI	FRANCUSKI (NOVA KALEDONIJA)	BISLAMA (VANUATU)
dečak	<i>gone</i>	<i>garçon</i>	<i>boe</i>
devojčica	<i>goneyalewa</i>	<i>fille</i>	<i>gel</i>
mama	<i>tina</i>	<i>mère</i>	<i>mama</i>
tata	<i>tama</i>	<i>père</i>	<i>dadi</i>
brat	<i>taciqu</i>	<i>frère</i>	<i>brata</i>
sestra	<i>taciqu</i>	<i>sœur</i>	<i>sista</i>
Isus	<i>Jisu</i>	<i>Jésus</i>	<i>Jisas</i>
crkva	<i>lotu</i>	<i>église</i>	<i>Jioj</i>
srećan	<i>marau</i>	<i>heureux/heureuse</i>	<i>happy</i>

Hajde da kuvamo!

FIDSKI DAL

za 6 osoba

Fidski dal je gusta čorba od sočiva koja je veoma ukusna uz hleb.

SASTOJCI:

1 šolja (210 g) žutog sočiva	dostupan)
6 šolja (1,4 l) vode	1 kašičica čilija u prahu
1 kašičica kurkume	1 kašika ulja
1 kašičica soli	¼ šolje (60 ml) kokosovog mleka
½ crnog luka, sitno iseckanog	(opciono)
2 čena belog luka, sitno iseckana	½ kašike svežeg korijandera, iseckanog
2 kašičice semena senfa (crnog ako je	

PRIPREMA:

U veliki lonac stavite sočivo, vodu, so i kurkumu da provre, a zatim smanjite vatru da se krčka dok sočivo ne omekša (45–60 minuta).

Dok se sočivo kuva, propržite luk i beli luk u vrućem ulju dok ne porumene, zatim dodajte seme senfa i čili prah.

Pržite još 2-3 minuta.

Kada je sočivo kuvano, umešajte mešavinu od luka. Po želji dodajte kokosovo mleko za kremastiju teksturu. Pospite iseckanim korijanderom. Poslužite uz hleb.

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite besplatni video, koji sadrži izveštaje sa video-snimcima iz Južnog Pacifika i šire. Preuzmite ili strimujte sa sajta Adventist Mission: bit.ly/missionspotlight.

Onlajn informacije

Sledeći izvori mogu da budu korisni pri pripremi vesti iz sveta u Subotnoj školi. Za više informacija o kulturama i istoriji zemalja prikazanih u ovom tromesečnom izdanju, posetite:

veb-sajtovi

Fidži: zvanični sajt vlade	fiji.gov.fj/Home
BBC profil zemlje	bbc.in/3BLEq38
Fidži Travel	fiji.travel
Nova Kaledonija: zvanični sajt vlade	gouv.nc
Nova Kaledonija Travel	au.newcaledonia.travel
VikiTravel	bit.ly/WT_NewCal
Vanuatu: zvanični sajt vlade	gov.vu
Vanuatu Travel	vanuatu.travel/en/
BBC profil zemlje	bbc.in/4g096ad
Adventisti sedmog dana	
Južna pacifička divizija	adventistchurch.com
Novi Zeland, sajt Pacifičke unije	nzpuc.adventist.org.nz
Misija Nove Kaledonije	adventiste.nc
Trans-Pacifička misija	tpum.org
Fidži misija	adventist.org.fj

Saveti za prikupljanje darova

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misionске darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misionски dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 28. marta. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misionско delovanje svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Južnom Pacifiku. Dvadeset i prvog marta iznesite pred crkvu izveštaj o misionским darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi. Biblijski tekstovi su iz NRP

JUŽNA PACIFIČKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Australija	450	112	65,471	27,304,000
Novi Zeland, Pacifik	198	48	22,291	5,945,000
Papua Nova Gvineja	1,203	3,662	595,786	9,690,000
Trans Pacifik	579	962	141,093	2,525,000
Ukupno:	2,390	4,784	824,647	45,464,000

PROJEKTI:

- 1 Škola Onaura, Kaimantu, Papua Nova Gvineja
- 2 Zdravstveni projekat za decu, Solomonova ostrva
- 3 Zdravstveni projekat za decu, Vanuatu
- 4 Centar uticaja, ostrvo Vallis, Nova Kaledonija

